

i Overformynderiet, hvorved ikke alene det Gode vil opnaaes, at Capitalen i Almindelighed bevareres for dem, men endogfaa ikke sjelden forøges ved Oplæg af Renter. Det synes ogsaa at staae noget i Strid med de Hensyn, man har taget ved Dyrrettelsen af Sparekasser, hvis heldbringende Virkninger vi vel Alle erkjende. Derimod maa jeg indrømme, at disse Capitalers Indsættelse i Overformynderierne medfører et ganske overordentligt Bryderi og Besvær for de vedkommende Embedsmænd: Herredsfogderne og Birkedommerne paa Landet og Overformynderierne i Kjøbstæderne. Det kan ikke nægtes, og der er vistnok Ingen, der villigere end jeg skal indrømme, at det var vel, om de kunde befries for dette møjsommelige Arbejde, der tillige er forbundet med stort Ansvar. Der gives imidlertid Udveje, hvorved de vedkommende Embedsmænd og Overformynderibestyrere kunne blive befriede ikke alene fra det møjsommelige Arbejde med Bestyrelsen af de smaa Capitaler; ved nemlig at forene flere Overformynderier, helst et Amts eller et Stifts Overformynderier, under Eet; derved vilde det Besværlige, der er forbundet med, at Umyndiges Capitaler skulle ublaanes paa de enkelte Umyndiges Navn, falde bort; Administrationsgebyret vilde blive ubetydeligt, thi jo større de Summer vare, som kom til at henføre under eet og samme Penge-Institut, desto mindre vilde Gebyret blive. Herved vilde desuden ogsaa kunne opsamles en Reservecapital, som vilde kunne afholde de mulige Tab, der hos enkelte Panthavere kunne indtræffe i Tidens Løb. Vedkommende Debitor for Laan af Umyndiges Midler vilde desuden være langt bedre tjent med at faae en samlet Sum, som han kunde være vis paa at beholde, naar Pantet vedblev at afgive betryggende Sikkerhed, hvorimod han ved at faae flere enkelte Myndlingers Capitaler er udsat for, naar hver enkelt Myndling opnaaer Myndighedsalderen, at skulle udbetale dennes Andeel, forsaavidt den fordres contant; Myndlingen kan vel ogsaa lade sin Andeel i Obligationen blive staaende hos Debitor, men dette har atter til Følge, at der maa tages Afkrift af Obligationen, at Debitor maa erkjende, at han til denne Creditor særskilt vil betale Renten, af ham modtage

Dyfigelse etc., kort sagt, det er forbundet med saa mange Bryderier og Ulemper, at det var ret meget at ønske, om den nuværende Overformynderibestyrelse kunde ophøre, og Sagen ordnes paa den Maade, som jeg her kortelig har berørt, hvorved det væsentlige Niemed med Lovudkastet kunde opnaaes: at befrie vedkommende Embedsmænd for det Besvær, som saadanne Smaacapitalers Bestyrelse medfører. Efter hvad jeg saaledes har anført, vil jeg ikke kunne stemme for, at Umyndiges Capitaler indtil 200 Rd. skulle være Overformynderierne uvedkommende; jeg antager, at det vil være i de Umyndiges Interesse og til deres Lære, at Summen nedsættes til 100 Rd., eller, hvad jeg helst saa, til 50 Rd.; og vil i den Henseende forbeholde mig at stille Endringsforslag.

Groofs: Den foregaaende ærede Taler har i det Væsentlige sagt hvad jeg havde ønsket at yttre. Jeg skal derfor indskrænke mig til den Bemærkning, at 20 Rd. unægtelig var en meget lille Sum, altfor liden til at henlægges under Overformynderiernes Bestyrelse; men naar man nu gjør det store Spring til 200 Rd., da troer jeg ogsaa, at man gaaer meget for vidt. Det er muligt, at 200 Rd. ikke kan have nogen saa væsentlig Betydning i Kjøbenhavn, men for den uformuende Deel af Kjøbstads og Landbefolkningen kan 200 Rd. til en Umyndig i sin Tid være af væsentlig Indflydelse paa hans Fremtids Vel, og naar denne Capital saa overdrages Børgen uden nogen Control, saa frygter jeg meget for og anseer det for sandsynligt, at den vil blive anvendt til mindre nyttige Ting eller, som man siger, blive klattet bort. Jeg skal derfor tillade mig ved Sagens næste Behandling at fremkomme med et Forslag, hvorefter de Capitaler, der skulle overdrages til Overformynderiernes Varetagt, nedsættes til 100 Rd.

Justitsministeren: Jeg havde mindst ventet at faae at høre de Indvendinger mod Lovudkastet, som her ere fremkomne; jeg havde snarere troet, at man var gaaet i den modsatte Retning og havde fordret, at endnu større Capitaler skulde betroes Børgerne. Det foreskommer mig ogsaa, at de Grunde, der ere